

Б. А. Рыбаков.
Русское прикладное
искусство X—XIII веков.
Изд-во «Лврора». Л., 1971.

Серед ілюстрованих видань привертає увагу альбом, присвячений давньоруському прикладному мистецтву. Автор супровідного тексту, визначний дослідник історії та культури Київської Русі академік Б. О. Рибаков поставив перед собою складне завдання: у невеликій за обсягом книзі дати історичну і художню характеристику великої кількості пам'яток. Аналізуючи розниток прикладного мистецтва Х—ХІІІ ст. на східнослов'янських землях, Б. О. Рибаков вибрав найбільш доцільний шлях панорамного огляду матеріалу.

Вперше в радянській історичній науці їй мистецтвознавстві Б. О. Рибаков у фундаментальному узагальнюючому дослідженні «Ремесло древній Русі» та в серії статей,

опублікованих в 60-х роках, дав глибокий аналіз семантики орнаменту і образів середньовічного мистецтва. І зараз наукова громадськість зобов'язана Б. О. Рибакову виходом у світ нового альбома, де приділена велика увага сюжетам зображені, на відміну від книг А. С. Гущина та Г. Ф. Корзухіної, присвячених матеріалам з скарбів Х—ХІІІ ст. Особливо уважно Б. О. Рибаков розглядає групи пам'яток або окремі зразки, що, на його думку, найбільш яскраво відображають основні явища давньоруського мистецтва. Так, чимало рядків присвячено розкриттю змісту тератологічної орнаментики шедевра — срібної сковки рога з поховання знатного воїна в Чернігові (Х ст.).

Розглядаючи наступний етап — XI—XIII ст., автор вказує на специфіку мистецтва села й міста. Однією з причин, яка зумовила їх відмінність, Б. О. Рибаков вважає велику кількість архаїзмів у традиційних виробах сільських ремісників. Він підкреслює язичеську символіку прикрас сільського одягу і пріоритет магічного начала в їх семантиці. Мистецтво давньоруського міста Б. О. Рибаков поділяє на дві категорії: мистецтво мешканців посаду, з одного боку, та боярсько-князівської верхівки — з другого. Безперечною заслugoю автора є твердження про стилістичну і сюжетну єдність не тільки обох цих категорій, а й усіх інших, включаючи прикраси, начиння, книжкову орнаментику, архітектурну декорацію.

Подаються окремі види художньої продукції міста та пам'яток (нарадна зброя, церковні речі, браслети-наручні, колти та ін.). Слушно стверджуючи наявність багатьох «загальнопередньовічних» образів у прикладному мистецтві, автор підкреслює, що цікавим є давньоруське осмислення цих сюжетів та причини їх запозичення. Відчувається глибока впевненість Б. О. Рибакова у тому, що, коли б нове мистецтво не

асимілювало образи язичеського минулого, неможливо була б глибока постигація країнських образотворчих пам'яток.

На думку Б. О. Рибакова, язичеське світосприйняття пронизувало все тогочасне життя давньоруського суспільства і, зокрема, впливало на символіку більшості сюжетів прикладного мистецтва. Велике значення має встановлений Б. О. Рибаковим факт зміни язичеських сюжетів християнськими на речах однієї категорії. Автор переконливо доводить, що в свідомості людей XII ст. імена перших руських святих Бориса і Гліба пов'язувалися з культом родючих сил. Цей висновок обґрунтovується не лише генезисом образів та їх символіки, а й зв'язками між сюжетами, що розкриває загальну ідею твору та його емоційне забарвлення.

Ключ до сприймання семантики давньоруського прикладного мистецтва Б. О. Рибаков бачить у тому, що більшість орнаментальних мотивів була магічно-охранною і пов'язувалася з ідеєю родючості, яка виявилась у прославленні життедайної сили природи і, особливо, рослинного світу. Б. О. Рибаков справедливо вважає, що і церковне декоративне мистецтво було пройняте стародавніми язичеськими елементами: «Язичеські сюжети доповнювали, з точки зору давньоруської людини християнську символіку» (стор. 75).

Слід відзначити велику роботу, проведену автором по добору ілюстрацій. Загалом у альбомі 99 чорно-білих і 62 кольорових фото, виконаних М. Усненським. На них представлено кілька сотень пам'яток прикладного мистецтва, починаючи з другої половини X і до середини XIII ст. Позитивною рисою ілюстративного матеріалу є застосування макрофотометрії. Так, кольорова фотографія № 48 — деталі діадеми з скарбу, знайденої поблизу Сахнівки, де зображене сцену вознесіння Александра Македонського, дає змогу розглянути деякі риси краще, ніж при візуальному вивченні пам'ятки. Те саме стосується серії чорно-білих макрофотометрій срібних браслетів-паруцій.

Супровідний текст, підписи під ілюстраціями та їх список опубліковано російською і англійською мовами.

Анотована праця, по суті, є першою добіркою, яка охоплює історію давньоруського прикладного мистецтва протягом трьох з половиною століть його існування. Альбом стане у великій пригоді археологам, історикам, етнографам і, особливо, мистецтвознавцям.

P. C. Орлов